

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8. 2. szám

1926.

MEGJELENIK MINDEN NEGYEDÉVBEN.

2. szám

Egység.

Ján. 17, 11. 20—23.

Az egység és egyetértés volt Jézus életének és munkásságának célja. Ezért lett emberré, ezért tanított, szenvedett s ezért áldozta fel életét. Eget és földet, Istent és embereket, zsidókat és pogányokat egyesített megváltói halála által. Ef. 2, 14—18. 1, 9—10. Ezen egység és egyetértés érdekében mondotta el röviddel a földről való távozása előtt főpapi imáját s ezért végzi jelenleg is főpapi szolgálatát a mennyei szentélyben. 1. Ján. 2, 1—2; Zsid. 4, 14 16.

Jézus földi élete folyamán három irányban ápolta és tartotta fenn a legpéldásabb egységet és egyetértést:

1. Egység és egyetértés az Atyával.

«Én és az Atya egyek vagyunk.» Ján. 10, 30. Ez az igazság vörös zsinórként vonul végig Jézus minden egyes szaván és cselekedetén. Önvédelmében hangsúlyozza: «A Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképpen a Fiú is cselekszi.» Ján. 5, 19. Mily csodálatos összeköttetése és egysége ez az Atyának és Fiúnak. Zsolt. 32, 8. Ján. 5, 20.

Jézusnak önmagáról tett bizonyosága a következő szavakat tartalmazza: «Semmit sem cselekedhetem magamtól. Ahogy hallok, úgy itélek és az én ítéletem igaz...!» Ján. 5, 30. Amiképpen a tanítvány mesterének szavára ügyel, úgy figyelt Jézus az Atyának szavaira és engedelmeskedett azoknak. Ézsaiás 50, 4.

Semmi sem érintette fájdalmasabban az Üdvözítőt, mint az Atyával való közösségnek a kereszten való megszakítása. Ezért hagyta el ajkait a fájdalmas kiáltás: «Istenem, Istenem, miért hagytál el engemet!» Márk. 15, 34.

2. Egység és egyetértés a tanítványokkal.

Oh mily nemes és egyuttal nehéz feladat volt ezen sokféle és különböző jellemű emberekkel az egységet és egyetértést fenntartani! White testvérnőnek «Nevelés» című művének 86/87. oldalán a következőket olvashatjuk: «Ezen első tanítványok között

a legszembeötlőbb különbség állott fenn. Hivatásuk és rendeltetésük az volt, hogy a világ tanítói legyenek s mégis a legkülönbélebb jellemvonásokat lehetett bennük fellelni. Itt volt Lévi Máté, aki a Rómával való összeköttetésből s az üzleti tevékenység közepéből hivatott el. Az engesztelhetetlen Simon, aki végtelenül gyűlölte a császári hatalmat. Az önbizalommal telt, gyors és melegszívű Péter és annak testvére András. A Káriót városából való Júdás, aki kifogástalan embernek látszott s nagyszerű képességekkel rendelkezett, de alantas gondolkodásának bizonyult. Fülöp és Tamás, akik hűségesek és komolyak voltak, de restszívűek voltak a hitre. Az ifjabb Jakab és Júdás, akik kevésbé tüntek ki a testvérek közül, de az erőnek az emberei voltak, akik határozottak voltak hibáikban és erényeikben egyaránt. Nátánáel, aki a hűségnek és bizalomnak a gyermeke volt és végül Zebedeusnak becsvágyó, de szeretetteljes gyermekei...

Ép azon hatalmas munkának és ügynek az érdekében, amelynek végzésére elhivatottak, kellett a különböző természetű, vérmérsékletű, nevelésű és jellemű tanítványoknak teljesen egybeolvadni az érzelmben, gondolkodásban és a cselekvésben. Krisztus céljának tekintette ezen egység létrehozását s hogy ezt elérhesse, mind szorosabbra fűzte a közte és közöttük fennálló egység szálait.»

Jézus mindnyájukat ismerte, mindnyájukat szeretete. Ahhoz is értett, hogy oly szorosan magához kapcsolja őket, hogy ne tudjanak tőle többé elszakadni. Midőn az Üdvözítő egy alkalommal megkérdezte a 12-öt: «Ti is el akartok menni?» Péter mindnyájuk nevében a következő választ adta: «Hova menjünk?» Ez volt legteljesebb bizonyítéka a közte és tanítványai között fennálló bensőséges viszonyoknak. Ján. 6, 67—69.

3. Egység és egyetértés tanítványai között.

Az üdvözítő közelsége ellenére is oly gyakran mutatkozott az emberi gyengeség a tanítványok életében. Jézusnak kellett a közöttük felmerült ellentéteket kiegyenlíteni, amiképpen a jó édes apa helyreállítja az egyetértést és békét gyermekei között. Ő simította el az elsőségért való versengésből tá-

Jelen számunk ára kivételesen 6000 korona.

madt vizsályokat oly szeretetreméltó módon, hogy közben örökkévaló országának legfontosabb elveit és tanait közölte velük. Márk 9, 33—34. Máté 18, 1—7. Luk. 22, 24—29.

Júdás kivételével a legszebb eredménnyel jártak Jézusnak oly irányú kísérletei, hogy a tanítványok között az egységet fenntartsa. Ezért árasztotta ki a tanítványok és hívők seregére a pünkösdi gyülekezet alkalmával teljes mértékben a Szentléleknek adományát. Csel. 2, 46; 4, 33.

És mi?

Ha pedig lenni is Jézus nyomdokain akarunk haladni és példaképeinknek tekintjük az isteni meszt, akkor az ő *életcéljának* kell a mi *életcélunkká* lenni. (1. Pét. 2, 21.) Ha Krisztus testének tagjai vagyunk akkor a legmagasztosabb kiváltságunkat képezi, hogy a legszorosabb egyetértésben és egységben legyünk az Atyával és a Fiúval, de mindazokkal is, akik az ő nevét hirdetik és vallják. Lásd 1. Kor. 12. 27. Kol. 1, 1. 18—20. Ef. 4, 16; Ef. 4, 1—3.

A próféciának lelke a legteljesebb egységre és szeretetteljes egyetértésre és együttélésre buzdít bennünket, midőn így szól hozzánk: «Isten Lelke nem maradhat ott, ahol egyenlenség és viszály uralkodik azok között, akik az igazságban hisznek. Ha ezen érzelmek nem is jutnak kifejezésre, mégis urra lesznek a szívek felett és elűzik belőle a békét és szeretetet, amelynek ki kellene tüntetni a keresztyén gyülekezeteket.» Bizonys. II. köt. 140. old.

«Kedves testvéreim, kik az Úrnak munkatársai vagytok, oh támaszkodjatok teljesen a Mindenható hatalmas karjára! Törekedjétek az egyetértésre, törekedjétek a szeretetre és végtelen nagy, áldásos befolyást gyakoroltok a világra.» Bizonys. II. köt. 153. oldal.

Gondoljunk minden időben arra, hogy az egység és egyetértésben rejlik az erő, az üdvösség és áldás a mi részünkre. Vajha teljesedésbe mennének mirajtunk Jézusunknak könyörgő szavai: «... hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szeretted.» Ján. 17, 23. M. A.

Magyar Unió.

A generálkonferencia európai osztálya képviselőinek, Schubert H. F. és Ising W. K. testvérek jelenlétében f. évi március hó 2. és 3-án tartottuk meg téli bizottsági ülésünket s ezzel kapcsolatban az Unió és a két egyesület elszámolását. Összes üléseinken és megbeszéléseinken a legteljesebb egyetértés és összhang uralkodott, úgy hogy ezen napok az áldás forrásává váltak az összes jelenlévők számára.

Isten segítségével munkánk nagyon szép fejlődést tett fiatal uniónk területén. A könyvtárusok, evangéliumi munkások s osztálytitkárok az áldozatkész gyülekezeti tagokkal egyetemben a legnagyobb buzgóságot fejtették ki lelkek megmentése és megtartása érdekében.

A keletmagyar egyesülés 96 s a középmagyar egyesülés 106 új taggal gyarapodott. A múlt év pénzügyi viszonyainak átvizsgálása arra indít bennünket, hogy hálát adjunk a mi mennyei atyánknak, aki a legnagyobb szükség idején sem engedi, hogy megszégyenüljünk. Ezenkívül hála és elismeréssel adózunk

A magyar Unió bizottsága.

azon kedves és hűséges testvéreinknek is, akik az isteni üzenet iránti hűségtől és rajongó szeretettől indítva erejükön felüli áldozatok árán törekedtek a nagy művet fenntartani és előmozdítani.

Az 1926. év pénzügyeinek megbeszélése alkalmával meg kellett állapítanunk, hogy nagyon komoly a helyzet. Csak az összes gyülekezeti tagoknak és munkásoknak hűséges köteleltségeljesítése teheti Isten áldása után lehetővé, hogy győztesek maradjunk. E helyütt is figyelmeztetem az összes kedves testvéreket, hogy tartsák meg, amit az Úrnak ígértek és tartsanak ki szilárdan és hűségesen a viharban. Ha Isten velünk, ki ellenünk?

Szíveljük meg White testvérnőnek a Nagy orvos lányomában című könyv 489/90. oldalán közölt szavait: «Legyünk bizakodók és bátrak. Csak a bűnös, vagy oktalan emberek csüggednek el az Ur munkájában. Isten jól ismeri összes szükségleteinket. A velünk kötött szövetségéhez örökké hűséges Istenünk, a királyok Királyának mindenhatóságával a jó Pásztor nyájasságát és szeretet-

teljes gondoskodását köti egybe. Hatalma és ereje korlátlan s ez képezi zálogát annak, hogy összes ígéreteit valóra váltja azokkal szemben, akik benne bíznak. Néki minden körülmények között módjában áll eltávolítani a nehézségeket és akadályokat azoknak utjából, akik benne bíznak, hogy megsegítsenek azokat, akik az Ur eszközeit becsülik. Szeretete oly mértékben túl felül minden más szeretetet, amennyivel magasabban van az ég a földnél. Örökkévaló, határtalan szeretettel őrökdi gyermekei felett.

Biztatok Istenben azon legsötétebb és legszomorubb napokban is, midőn helyzetünk teljesen kilátástalan. Isten népe kedvéért minden körülmények között megvalósíthatja akaratát és jóra fordít minden dolgot. Naponként megújul azoknak ereje, kik őt szeretik és benne bíznak. Isten készséggel bocsátja szolgálóinak rendelkezésére azt a segédelmet, amelyre az élet minden körülményei között szükségük lehet.»

Legyen a kegyelmes Isten mindnyájunkkal, erősítsen meg bennünket a hitben, gazdagítson bennünket az áldásos tapasztalatokban és élményekben és tegyen bennünket alkalmasakká az örök élet számára. 1. Kor. 15, 58.

Minck A.

A keletmagyarországi terület I. évi konferenciája.

B 1926 február 26—28.

«Rettenetes vagy oh Isten a te szent hajlékodból: az Izraelnek Istene ad erőt és hatalmat a népnek.» Zsolt. 68, 36.

Különösen ezen súlyos időben tapasztalhattuk ezen fenti Igéket, amikor az Ur valóban erőt és hatalmat adott az Ő népének a Sátán hatalma felett. Bár ő minden erejével azon dolgozott, hogy bennünket megakadályozzon, azonban az Ur megsegített, hogy ezen új évre terveket készíthetünk, hogy a jobb munka által ezen dicső művét a befejezéshez közelebb vihessük. Konferenciánkon, melyet az utolsó pillanatban kellett Miskolcra Békésre áthelyeznünk, 19 gyülekezetből 68 kiküldött és tagyszámú testvériség vett részt és részesült gazdag áldásban. Kedves vendégeink voltak a Divízió részéről: Schubert H. F. és Ising W. K. atyafiak. A magyar Unió részéről: Minck A., Wicklein A. és Sohlmann K. atyafiak. Kiadóhivatalunk részéről: Stein H. atyafi.

Területünk előljárója Zeiner atyafi 26-án délután 3/4 11 órakor a 122-ik zsoltár verseinek felolvasásával nyitotta meg konferenciánkat. Ezután az 1925. évi konferenciái jelentés lett felolvasva, mely szép eredményről tanuskodik. Keresztség és levél által felvettünk az elmúlt évben 134 lelket. Ezzel szemben veszteségünk volt halál, kizárás és levél általi elbocsátás folytán 38 lélek, így tehát

tiszta növekedésünk volt 96 lélek. Az év végén 20 gyülekezetünk 593 tagot számlált. Azonban az adatokban egy statisztikai hiba van, mely az utolsó negyedben történt. Helyreigazítás után a tiszta növekedés 105 lélek és év végén 20 gyülekezet 602 taggal. Pénzügyeink a következők: tized befolyt 314.482,180 korona. Átlag fejenként 632,760 korona. Összes adakozás: 157.872,357 korona. Átlag fejenként és évenként: 317,650 korona.

A belmisszió osztály szép eredménye a múlt évben a következő volt: árusítás folytán bevétel: 50.104,100 korona. Adakozás által: 29.343,800 korona. A könyvárusítás terén is nagyon szép munkát végeztek könyvárusaink. Az év folyamán dolgozott átlag 19 könyvárus és az évi forgalom volt 622.586,000 korona.

Az előljáró ajánlatára a konferencia dologi ügyeit a következő három bizottság készítette és terjesztette elő a gyülekezetnek:

1. *Határozathozó bizottság:* Ising W. K., Sohlmann K., Tulasewsky K., Jeszenszky B. és Buzgó M.
2. *Kinevező bizottság:* Minck A., Stein H., Fodor A., Czira F. és Simonyi J.
3. *Hitelesítő bizottság:* Schubert H. F., Wicklein A., Lauff A., Porcsin I. és Kraszkó A.

A határozathozó bizottság által előterjesztett és a konferenciák által egyhangulag elfogadott határozatok a két terület kimutatásai után a 2. oldalon találhatók.

A kinevező bizottság a Terület tisztviselőkarát a következő általánosan elfogadott személyeket ajánlotta:

Előljáró: Zeiner Alajos.

Titkár és pénztárnok: Jeszenszky Nándor.

Belmisszió, szomb. isk., ifjusági titkár: Sohlmann Károly.

Könyvárusvezető: Wicklein Alfréd.

Segédvezető: Czmór László.

Könyvellenőr: Az Unió pénztárnoka.

Bizottság: Zeiner Alajos, Lauff Árpád, Tulasewsky Károly, Jeszenszky Béla, Porcsin Imre.

Leszámoló bizottság: A területi bizottság tagjai, valamint Biró László és Czira Ferenc.

A hitelesítő bizottság ajánlatára a konferencia elfogadta: 3 felszentelt prédikátor, 1 próbapredikátor, 3 segédpredikátor, 4 misszionárius, 6 önfentartó misszionárius, 17 próbakönyvárus és 14 alkalmas könyvárus nevét, akik a folyó konferenciái évre a munkára megbízatást kaptak.

Különös áldásban részesültünk konferenciánk szombatján. A szombatiskolában 238 tag vett részt. Befolyt adakozás összege: 1.030,000 korona. Szombat délután volt Tulasewsky atyafi ünnepélyes felszentelése, aki 4 év óta végez hűséges szolgálatot a magyar Unió területén s most a Zarka atyafi helyett lett keleti Területünkre áthelyezve.

Amiképen az Ő szeretetével az Ur eddig is körülvett bennünket, úgy most is azon hittel és reménnyel nézünk a jövő elébe, hogy az Ur továbbra is az ő áldó kezeiben hordoz bennünket.

Bár a hozzá való hűségünk mindig erősebb lenne, hogy ezáltal minden bajban mellette kitartva méltók legyünk drága ígéréteinek elnyerésére.

Jeszenszky Nándor

A Középmagyarországi Terület I. évi konferenciája.

1926 március 5—7.

Jelen konferencián ismét alkalmat adott nekünk az Ur arra, hogy jóságáért és megtartó kegyelméért neki hálát adjunk. Az Ur segítségével megértük, hogy az újjászervezés óta megtarthattuk a Középmagyarországi Terület I. konferenciáját. Az egész konferencia alatt hathatósan éreztük az Ur Lelkének működését, ami még ünnepélyesebb tette együttlétünket. A gyülekezetek is szép számmal küldtek képviselőket. 22 rendezett gyülekezetnek 78 képviselője jelent meg és vett részt a Terület misszió ügyeinek rendezésében. A Divízió részéről Schubert H. F. és Ising W. K., a Keletmagyarországi Terület részéről pedig Zeiner A., atyafiak tiszteltek meg látogatásukkal és törték meg nekünk a konferencia tartama alatt az élet kenyerét.

A konferencia I. közgyűlését az előljáró nyitotta meg a 46. zsoltár felolvasásával. A rendezett gyülekezet sorába felvettük a következő gyülekezeteket: Budapest D. 40 taggal, (megszerv. 1925 május 9.) és Kispest 14 taggal (megszerv. 1925 november 14.).

Az előljáró által felolvasott 1925. évi konferenciái jelentés meghallgatása után a munka mindenirányu örvendetes előrehaladását láthattuk. A jelentés szerint 11 munkás 24 különböző helyen folytatott munkájának eredménye a *lélekmentésben* a következő: keresztség, szavazás és levél által külföldről felvételű 173 lélek. Veszteségünk volt halálozás, kizárás és levél általi elbocsájtás folytán 67 lélek. A tiszta növekedés, mely 106 lelket tett ki, létszámunkat az esztendő végén 672-re emelte, mely 26 gyülekezetben oszlott meg. A *pénzügyekben* szintén előrehaladások voltak észlelhetők. A befolyt tized kitett 470.916,555 K-t, fejenkint átlag 832,000 K-t. Összadakozások (beleértve A. H. M. és N. M. H.) meghaladták a 274.807,032 K-t, fejenkint átlag 485,500 K-t. Az *osztályok* munkája is szép fejlődésnek indult. Vezetőik jelentéseiket a konferencia alatt leadták és bővebben fejtegették a mű eme ágainak fejlődését. Különös érdemeket szerzett a kiadóhivatal, időszaki folyóiratok és izléses kivitelű könyvek kiadásával valamint pontos kiszolgálással. E helyen köszönet lett mondva a Terület összes munkásainak, tisztviselőinek és tagjainak, kik arra törekedtek, hogy Isten művét önmegtágadó munkával és áldozatokkal előbbrevigyk.

A tanácskozás gyors és zavartalan menetének biztosítása céljából a rendes szokáshoz hiven 3 szü-

kebbkörü bizottságot választottunk, melyek a konferenciái gyülekezet elé terjesztendő határozati javaslatokat készítették elő.

1. *Határozathozó bizottság*: Zeiner A., Sohlmann K., Michnay L., Wicklein A. és Berghauer Imre.

2. *Kinevező bizottság*: Ising W. K., Zarka Gy., Hörcher Gy., Juhász P. és Roóz Á.

3. *Hitelesítő bizottság*: Schubert H. F., Michnay A., Stein H., Voigt M. és Biró F.

A határozathozó bizottság által előterjesztett és a konferenciák által egyhangulag elfogadott határozatok a két terület kimutatása után 2 oldalra foglalhatók meg.

A Nyugatmagyarországi Terület megszervezése a következő határozat hozatott:

«*Elfogadjuk a Magyar Unió azon határozatát, mely a Baranya-, Somogy-, Tolna-, Zala-, Vas-, Sopron-, Győr-, és Veszprém- és Győr-vármegyék a Középmagyarországi (Egyesület?) területétől elszakíttassanak és a Nyugatmagyarországi Misszióterület az Unió előljáró bizottság vezetése alatt külön misszióterületté szervezzenek. A középmagyarországi Terület alapszabályai módosítottassanak.*»

A kinevezőbizottság javaslata alapján a konferencia gyűlés a konferencia tisztviselő karát a 1926. évi konferenciára a következőképen állapította meg:

I. Középmagyarországi terület tisztviselői:

Előljáró: Michnay László.

Titkár: Albrecht József, (Stoics István).

Pénztárnok: Greiner Sarolta.

Könyvtárusvezető: Wicklein Alfréd.

Könyvtárus segédvezető: Berghauer Imre.

Alosztályok vezetője: Sohlmann Károly.

Könyvellénor: Az Unió pénztárnoka.

Területi bizottság: Michnay L., Zarka Gy., Wicklein A., Sohlmann K. és Hörcher Gy.

Leszámoló bizottság: A területi bizottság tagjai és Beljakoff M. és Egyed J.

II. Nyugatmagyarországi Misszióterület tisztviselői

A Nyugatmagyarországi Misszióterület tisztviselői ugyanazok mint az Unióé.

A hitelesítő bizottság az 1926. évi misszió munkára javaslatba hozta:

I. Középmagyarországi Egyesület részéről:

1 felszentelt prédikátort.

Felszentelésre ajánlva: Zarka D., az Unió részéről Sohlmann K.

1 segédprédikátor,

4 missziómunkás,

10 önfenntartó missziómunkás,

11 próbakönyvtárus és

14 alkalmi könyvtárus.

II. Nyugatmagyarországi Misszióterület részéről:

1 felszentelt prédikátor,

2 missziómunkás,

7 önfenntartó missziómunkás,

6 próbakönyvárus és

7 alkalmi könyvárus.

A közgyűlés a bizottság indítványát egyhangúlag magáévá tette és ennek folytán szombaton délután Sohlmann Károly és Zarka Dénes atyafiak a szokásos formások között prédikátorokká avattak. Ez a magasztos szertartás az áldás napjának délutánját a szokottnál is ünnepélyesebbé tette. A Szentlélek jelenlétét mindnyájan éreztük.

Szombatiskolánk 45 osztályra oszlott. A tagok száma (látogatókkal és gyermekekkel együtt) 383 volt. A befolyt adományok összege kitett 2.239,900 koronát.

Az együtt eltöltött napok hitünk, bizalmunk és reményünk megerősödését eredményezték. Feladatunk komolysága és hivatásunk szépsége határozottabb alakot nyert lelkünkben. Az Ur iránti hálával és azon óhajjal eltelve, hogy bennünket továbbra is dicsőséges diadalokra vezessen, oszlottunk szét — egy új munkaév megkezdésére.

Albrecht József

A Közép- és a Keletmagyarországi Területek 1926. évi konferenciájának határozatai.

1. Hálahatározat.

Fiatal egyesületünk elmúlt konferenciái esztendejére visszatekintve, hálátelt szívvel mondunk köszönetet az Urnak védő kezéért és a megnyert lelkekért. De köszönettel tartozunk az Unió tisztviselőinek, az evangéliumi munkásoknak, könyvárusainknak és a dolgozó gyülekezeti tagoknak hűséges munkájukért és segítségükért. Magunkat újólaj az Urnak ajánljuk és mindnyájan — nép és munkások — még nagyobb odaadással kívánunk dolgozni a jövőben a lelkek mentése érdekében. Mennyei Atyánkat kérjük, hogy tegyen bennünket még készségesebbé a szolgálatban és áldozathozatalban, hogy reánk bízott művét befejezhessük és valóban a világnak világosságává legyünk.

2. Az erkölcsi tisztaságról.

Egy gonosz világban élve, azonban mint olyanok, kik nem e világból valók, elhatározzuk, hogy a Generálkonferenciának az erkölcsi tisztaságra vonatkozólag állított elveit gyülekezeteinkben is érvényesítjük s ajánljuk munkásainknak és kedves testvéreinknek:

a) hogy igyekezzenek kifogástalan életet élni;

b) a gyülekezeti rendet és fegyelmet megőrizni és gyakorolni, hogy gyülekezeteink az erkölcsi-égnék és tisztaságnak bástyái legyenek;

c) házasságok kötésénél az Isten akarata és a

biblia elvei szerint eljárni. Hitetlenekkel és másvallásúakkal hitvesi szövetséget nem kötöni;

d) sajnálattal állapítjuk meg mi is a válások szaporodását és határozottan elítéljük azokat, kivéve, hogyha Máté 5, 32-ben említett ok áll fenn;

e) a leghatározottabban ítéljük el az érzéki irodalmi termékek olvasását;

f) mozgóképek és más színházak, valamint egyéb világi mulatóhelyek látogatását gyülekezeti tagjaink okvetlenül kerüljék;

g) hogy az öltözködésben és a magaviseletben minden egyes tagunk nemes izlést nyilvánítsaon meg.

3. Belmisszió.

Hogy tagjaink Isten szőlőjében dolgozhassanak, ismerniök kell az igazság minden egyes pontját. Ezért ajánljuk összes testvéreinknek könyveink és irataink tanulmányozását. Minden adventhívó igyekezzék egyenként könyveinket megszerezni. Misszióegyesületeinket kérjük, a gyülekezeti bizottság ajánlatára testvéreinknek a könyvek vásárlását részletfizetés által lehetővé tenni. A saját-használatra vásárolt könyveket tagjaink a misszióegyesület önköltségi árán kapják meg.

Diakónia.

Mivel a tapasztalat arra tanított bennünket, hogy azon gyülekezetek lelkiélete, amelyekben jól szervezett diakónia hűséges és gondos munkát végzett, nyugodtabb és biztosabb, mint oly gyülekezeteké, amelyekben ezt a munkát nem szervezték, ajánljuk gyülekezeteinknek, hogy a diakónusmunkára helyezzenek különös súlyt és támogassák azt minden erejükből. Ezen munka szabályozására kérjük az újonnan megjelent diakónus-füzetek bevezetését.

Nagy misszióhét.

Az Unió határozatával egyetértve, elhatároztuk, hogy május 16—22-ig nagy misszióhetet tartunk.

Önmegtadódhét.

A mű nagy szükségleteire való tekintettel ez évben is fogunk tartani egy önmegtadódhetet, az összes munkások és alkalmazottak részére. Egyúttal szívélyesen meghívjuk összes gyülekezeti tagjainkat, hogy ezen áldozathozatallal munkásainkkal önként egyesüljenek.

Hálások vagyunk az Urnak azért, hogy az elmúlt esztendőben megáldott bennünket az A. H. Munkában. Elhatározzuk, hogy ez évben is tartunk egy A. H. Hadjáratot és felkérjük összes testvéreinket, hogy az egészségügyi naptár terjesztésében lelkesedve vegyenek részt.

4. Szombatiskolai mű.

Gyermeknevelés.

Mint hogy gyermekeink nevelésének fontosságáról meg vagyunk győződve, ajánljuk gyülekeze-

teinknek, hogy úgy a szombatiskolában, mint az otthonban nevelésükre különös gondot fordítsanak és őket a bibliai hitben neveljék.

Mivel szombatiskoláink népünk nevelőiskoláit képezik, kérjük gyülekezeteinket, hogy fordítsanak különös gondot szombatiskoláink vezetésére és menetére. Kérjük tagjainkat, hogy ezen áldásos be rendezés hármias célját tartsák szem előtt, ú. m.

1. A lecke naponkénti tanulása,
2. a pontos megjelenés,
3. a külmiszió részére szóló adakozások célját.

5. Ifjúsági mű.

Ez évben is különös gondot kívánunk fordítani az ifjúsági munkára. Kérjük ifjúságunkat, hogy a tiszta életben, a bibliai igazságok kiélésében és a szorgalmas missziómunkában tüntesse ki magát.

Kérjük a szülőket, hogy szükség esetén gyermekeik felől tárgyaljanak tapasztalt munkásokkal.

6. Gyülekezet-gondozás.

Sajnos, az elmúlt évben is elveszítettünk néhány tagot. Minden tekintetben Pál utasítását akarjuk követni, amely szerint: «Vessétek ki magatok közül a gonoszt...» Mégis nyomatékosan kérjük prédikátorainkat és véneinket, hogy a gyülekezet-hoz csatlakozni kívánó barátainkat az üzenet minden alapelvében a lehető legjobban oktassák ki és hogy a személyes lelki munkának szenteljenek fokozottabb figyelmet.

7. Könyvadás m. mű.

Örülünk, hogy könyvadásaink száma területünkön növekedett. Ezen mű fontosságára való tekintettel ajánljuk:

Hogy odaadó és tehetséges testvérek ezután is válasszák életfeladatukul és hivatásukul a könyvadás munkáját. Azonban könyvadások csak a gyülekezeti bizottság ajánlása alapján vehetők fel. Előfordult eseteken okulva kérjük a gyülekezeti bizottságokat, hogy a könyvadásra csak oly testvéreket ajánljanak, akik az igazságnak és a gyülekezetnek minden tekintetben becsületére válnak.

Hogy a könyvadások használják fel szorgalmasan idejüket, hogy mint hűséges munkások jelenhessenek meg Krisztus ítélőszéke előtt.

8. Tized és adakozás.

Mivel a hűség egyike a legfontosabb erényeknek, kérjük k. testvéreinket, hogy Mal. 3, 8--10. versei alapján az Istennel szemben vállalt kötelezettségnek a tizedet és önkéntes adakozásokat illetőleg hűségesen feleljenek meg, hogy az Ur gazda-

gaban árasztassa reánk áldását és hogy e reánk bízott művet befejezhessük.

Kérjük munkásainkat és összes tagjainkat, hogy háztartásukat takarékosan és beosztással vezessék.

9. Szegényeink segítése.

Hogy szegény testvéreinken még hatóságban tudjunk segíteni, felkérjük k. testvéreinket, hogy legjobb tehetségük szerint erősítsék a gyülekezeti segélypénztárt, továbbá kérjük gyülekezeteinket, hogy segélypénztárunk fölöslegét az Egyesület központi pénztárának utalják át.

10. Elhatározzuk, hogy a fenti határozatokat az Evangéliumi Munkás legközelebbi számában közzéteesszük és kérjük munkásainkat és a gyülekezet véneit, hogy azokat a legelső alkalommal beszéljék meg a testvérekkel.

3 Az Ur munkája Nyugatmagyarországban.

„Mert megvidámítottál engem Uram a te cselekedetteddel, a te kezdednek műveiben örvendezem.” Zsolt. 92, 5.

Sokszor tétetik említés az Irásban a mi Istenünknek munkájáról. Ezzel foglalkoztak minden időben a legszívesebben Isten igaz gyermekei. Ők voltak azok, akik ezen munka diadalát hirdették s azt újjongó szívvel megénekelték. A zsoltáros is buzdítja mindazokat a 107, 22. zsoltárversekben, akiknek Istennel tett tapasztalataik vannak, hogy örömmel beszéljék el az Ur cselekedeteit. Ez képezi az alábbi jelentésnek is célját. Vajha Istenünknek dicsőségére s mindazoknak örömeire és áldására válna, akik a mi Istenünket és szent munkáját szeretik.

Az ország ezen nyugati részében, a többi országrészekhez viszonyítva, volt a legkevésbé építve Isten munkája.

A legutóbbi, Budapesten megtartott évi konferencián Nyugatmagyar misszióterületre szervezett nyugati kerülete a Középmagyar misszióegyesülésnek 9 vármegyét foglal magában, amelyek területe 30,624 négyzetkilométer. Ennek a kerületnek 2.124,776 lakosa van, akik közül 284,920 német-ajkú. A lakosság 80%-a katolikus, Zalamegyében meg éppen 91%-ot tesz ki a katolikusok száma. Tehát ebben az országrészben van a legerőteljesebben képviselve a katolicizmus. Az ország összlakosságának ugyanis csak 61%-a katolikus hitű. Ezen tény is azt mutatja, hogy Isten szavának terjedését semmiféle akadály sem tartóztathatja fel. 2. Tim. 2, 9. Oly feltartóztatlanul halad tova, mint a vizek tovarohanó árja.

Az ország ezen nyugati részében, a többi országrészekhez viszonyítva, volt a legkevésbé építve Istennek munkája. Azon 611 hívő közül,

x bys. 30.736 gkm.

1925 18

akik 1920-ban Magyarországon maradtak, csupán 52-en estek Nyugatmagyarországra, akik itt öt gyülekezetet alkottak. Ezek összesen csupán $1\frac{1}{2}\%$ -át tették ki az összes hívőknek. Ezek közül még 9-en az 1922-ben Ausztriához csatolt területen laktak, úgy hogy most már csak 43-an maradtak. Isten kegyelme által az utolsó öt év folyamán a munkásoknak, könyvtárosoknak és gyülekezeti tagoknak hűséges fáradozása folytán 150% -al emelkedett a hívők száma ezen országgrészben is s így most már 131 gyülekezeti tagot számolhattunk az utóbbi naptári év végén, akik tíz gyülekezetbe voltak beosztva.

Az 1921—1925. években a következő mozgalmat mutatja a gyülekezet:

Gyarapodás :		Távozás :	
Alámerítkezés által	94	Elesés	14
Szavazás által . . .	3	Halálozás.	3
Levél által	76	Levél	77
Összesen	173	Összesen	94

Ennek értelmében a gyülekezetek netto nyeresége 79 lélek.

Annak ellenére, hogy ezen területen alulírottal egyetemben összesen csak négy munkás tevékenykedett s a helyi viszonyok következtében csak két helyen lehetett nagyobb arányú nyilvános munkát folytatni, még sem maradt ezen terület sem el a többiek mögött, sem a lelkek gyarapodásának, sem a pénzügyi helyzet tekintetében sem. Az Urnak mondjunk e helyen is hálát és köszönetet az elért eredményekért s a megnyert lelkekért. Mivel minden áldás ő tőle jó, őt illeti meg minden hála és minden dicséret, hisz a megnyert lelkek is az ő kezeinek művei. Ef. 2, 10.

De nem mulasztjuk el, hogy köszönetet ne mondjunk azon derék munkásoknak, könyvtárosoknak s egyéb gyülekezeti tagoknak, akik buzgón vették ki részüket a lélekmentés nagyszerű munkájából.

Isten jól ismeri gyermekeinek fáradozását és áldozatait. Nincs rejtve előtte egyetlen áldozat sem. Az Irás így szól: Isten nem igazságtalan, hogy elfeledje műveteket s a szeretetnek munkáját, melyet az ő nevében végeztetek és végeztetek, midőn a szenteket szolgáljátok. Lásd Zsid. 6, 10. Isten minden egyes gyermekének megadja a munkájáért járó megérdemelt jutalmat s minél több gyümölcsöt teremtetünk Isten kegyelme által, annál nagyobb lesz az aratás napján szívünknek öröme. Ezért ezután is fejtjük ki a legnagyobb buzgalmat a jó cselekedetben s a szeretetre való buzdításban, hogy az aratás alkalmával szüntelenül arathassunk. Lásd Zsid. 10, 24; Gal. 6, 9.

Nagyon áldásosnak bizonyult az utóbbi években ezen munkaterületen az a bensőséges munkaviszony, amely a különböző munkások, a prédikátorok és könyvtárosok között fennállott. Az utolsó esztendőben, amelyben a lélekmentés terén a legszébb eredményeket értük el, a könyvtárosok 14

oly lelket találtak, akik megelőző oktatás után, alámerítkezés által felvették gyülekezeteinkbe s most a legbuzgóbb tagok közé tartoznak.

Azon lelkek közül, akiket az utolsó öt évben nyertünk meg az igazságnak, ma már 16-an tevékenykednek az Ur munkájában. Tizennégyen mint könyvtárosok, 1 a kiadóhivatalban s 1 a könyvtáros vezetésében. Örömmel kell megállapítanunk, hogy a megnyert lelkek 20% -a tevékenykedik a missziómunkában. Legyen a jó Isten áldása ezen kedves lelkeken, hogy megmaradjanak továbbra is az Ur munkájában, hogy mindig alkalmasabbak legyenek magasztos hivatásuk betöltésére s hogy sok gyümölcsöt teremjenek nevének dicsőségére.

Az elmúlt évben a gyülekezeti tagok a következő összegeket fizették be a gyülekezet pénztárába tizedek és egyéb adományok címén:

Tized: 74.211,120 K = 1031 dollár 71 cent, tagonként s hetenként 16,866 K.

Adományok: 40.334,485 K = 546 dollár 31 cent, tagonként és hetenként 9125 K.

Ezen táblázatból kitűnik, hogy a testvérek áldozatkészen a tizeden kívül még annak több mint 50% -át fizették egyéb adományok gyanánt. Az Unió egyéb területeihez hasonlítva ebben a kerületben a legmagasabbak a beszolgáltatott adományok. Teljes szívünkbeli hálásak vagyunk az Ur iránt ezen áldásokért s egyben további áldozatkésztségre kívánjuk kedves testvéreinket buzdítani, mert a jó Isten az áldozatkész adakozónak ad legfenségesebb ígéreteit. Máté 25, 21; Mal. 3, 10. Az egészséges keresztyénség a minden tekintetben való hűség által nyilatkozik meg.

Ami a szombatiskolai adományokat illeti, örömmel állapíthatjuk meg, hogy azok az 1925. évben 18.503,240 K-ra rugtak. A cél az volt, hogy a szombatiskolai adományok a tizednek 25% -át tegyék ki. A mi szombatiskolai adományaink tényleg elérték a tized $24\frac{3}{4}\%$ -át. Szombatiskoláink nagyfokú látogatottságnak és élénk részvételnek örvendenek. Az összes gyülekezetek szeretik és becsülik ezen intézményünket s különösen azon gyülekezetben tapasztaltuk áldásos voltát, ahol nincsenek állandó munkások, vagy amelyek túlmesz szíre esnek az anyaggyülekezetektől.

A belmisszió és ifjúság

összejöveletein és munkáján élénk részt vettek úgy a gyülekezeti tagok, mint az ifjúság. Így sikerült a nagy hétben 2.843,000 K-át, az önmegtartó hétben 7.930,500 K-át s egy további nemes célra 1.015,000 K-t összegyűjtenünk. Az 1925. évi aratási hálaadó munka folyamán a gyülekezeti tagok megfeszített erőfelfejtés árán ez évi január 4-ig 990 aratási hálanaptárt helyeztek el 19,805,000 K értékben, amely összeget a misszió rendelkezésére bocsátottuk.

Az aratási hálamunkában egyik testvérünk igazán rendkívülit és dicséretreméltót teljesített,

amennyiben 111 naptárpéldányt adott el egészen egyedül s vételárát: 2.220,000 K-t idejében, pontosan beszolgáltatva a misszió pénztárába. Áldja meg az Uristen gazdagon azt a fáradozást, amelyet a kedves testvérek a munkának ezen ága érdekében kifejtettek s kísérje gazdag áldásával mindazon testvéreket is, akik ezen nemes munkában résztvettek.

A könyvárusítás

munkája, amint már fentebb említettük, ezen területnek igen nagy áldására volt. Az a 16 könyvárus, akik az elmúlt év folyamán ezen területen dolgoztak, összesen 490.544,000 K értékű nyomtatványt helyeztek el kilenc hónap alatt, ami az Unió területén elhelyezett iratok értékének $36\frac{1}{3}\%$ -át teszi ki, annak ellenére, hogy az itt dolgozó munkások az összes könyvárusoknak csak a 28% -át teszik ki. Ámbár a legkülönbébb akadályokkal és bajokkal kellett a szegény könyvárusoknak megvívni, bátorságukat és örömeiket még sem veszítették el. Az Unió könyvárusvezetőjétől megtanulták, hogy az akadályokat segédeszközöknek tekintsék.

Áttekintés.

Ha visszapillantást vetünk az egész munkára, megállapíthatjuk azon tényt, hogy a jó Isten gazdagon elhalmozott bennünket áldásával s gyermekeinek fáradozása nem volt egészen hiábavaló. Unióelőjárónk nemrég intézett egy körlevelet ezen terület gyülekezeteihez, melyben többek között a következőket mondotta: «Ha a gyülekezeti tagok és munkások továbbra is Istenbe vetik bizalmukat, tőle várnak segítséget s közben szeretettel és a legteljesebb egyetértéssel fáradoznak az Ur országának építésén, úgy meg lehetünk róla győződve, hogy Unióknak ezen területén legszebb reményeink valóra válnak. Adja a jó Isten, hogy ezen remények rövidesen nevének dicsőségére s a mi legnagyobb örömünkre csakhamar megvalósuljanak.

Ami az én személyemet illeti, teljes szívemből hálás vagyok az Ur iránt, hogy már 12 és fél év óta tevékenykedhetem Magyarországon s csupán ezen munkaterületen már 5 év óta dolgozom. Úgy érzem, hogy a legnagyobb hálaóra vagyok kötelezve a jó Isten iránt azon végtelen sok segedelemért és áldásért, amellyel engemet ittartózkodásom egész ideje alatt oly nagymértékben elhalmozott. Hadd kiáltsam én is a szoltárossal: «Mily bőséges a te jószágod, melyet fenntartasz a téged félőknek és megbizonyítasz a tebenned bízókban az emberek fiai előtt.» Zsolt. 31, 20.

Kérem az Urat, hogy kegyelmét ezentúl se vonja meg tőlem, hogy többi gyermekeivel egyetemben a legáldásosabb munkát fejthessem ki s a reám bízott munkát nevének dicsőségére s számos lélek üdvösségére végezhessem el.

Élményeim azt bizonyítják, hogy Isten népe Magyarországon is buzgó szeretettel csügg az Ur

munkáján. Magyar testvéreink teljes szívükből szeretik Istent s készek őt igazságban és hűségben szolgálni. A misszió lelkétől vannak áthatva s minden áldozatra készek. Árassza az Ur áldását ne csupán a nyugatmagyarországi, hanem egész magyarországi művére s segítsen bennünket nagymunkáját az egész világon mielőbb teljes befejezéshez juttatni. Christian L. H. testvérünk szavaival akarom dolgozatomat befejezni: «Testvéreim, Istennek népe iránti csodás magatartása alázza meg minket s indítson arra, hogy mindent neki ajánljunk fel. Óh, mily áldás az adventi művel kapcsolatban lenni s az isteni üzenetet a veszendőbe menő világgal közölni. Az a hűséges szolgálat, melyet ily időben és ily munkában kifejtünk, létszen a mi legnagyobb dicsőségünk és legfőbb kiváltságunk!»

Voigt Miksa

A kiadóhivatal.

A kiadóhivatal is követni kívánja példáját az Uniónak s az egyes misszióterületeknek, melyek tevékenységükről jelentést tesznek e lap hasábjain. Isten iránti hálával telt szívvel számolhatunk be mi is azon szép eredményekről, melyeket az elmúlt év folyamán értünk el. Az elért eredményekről látjuk, hogy a jó Isten nagy művének minden egyes ágát állandóan hatalmasan fejleszti és növeli. Ezen öröndetes tény képezi zálogát az igazság üzenete dicső befejezésének, amely nem csupán az elhangzó szó, hanem a nyomtatott ige által is terjed az egész világon. Ezen két uton a legcsodálatosabb módon tevékenykedhetünk egymás mellett, sőt nagy munkánkban ezen két ága sok tekintetben ki is egészítheti egymást.

Könyvárusítóink hűséges munkája s számos gyülekezeti tag lelkes segítsége folytán az 1925. évben is nagyszámu könyveket, folyóiratokat és egyéb nyomtatványokat helyezhettünk el hazánkban is. Ezen munka által már számos igazságot kereső lelket találtunk meg s számosaknál vetettük meg az alapját az igazság további keresésének. Ezen buzgalom folytán, mely az iratterjesztés terén nyilvánult meg, az elmúlt 1925. évben 70% -al több nyomtatványt sikerült elhelyeznünk, mint a megelőző évben. Szívükből hálásak leszünk mindnyájuk az Ur iránt, ha átgondoljuk, hogy ezeket a fokozottabb eredményeket a mind általánosabb és mind súlyosabb gazdasági romlás közepette értük el.

A különféle vallásos könyvek és iratokon kívül szép számmal helyeztük el egészségügyi könyveinket, naptárainkat és folyóiratainkat. Ép az egészségügyi irodalmunk segítségével végeztük el számos helyen az uttörés nehéz munkáját. Egészségügyi irodalmunk által számos ember érdeklődését ébresztettük már fel az örök igazságok iránt, akik ezidáig vallási kérdések iránt a legteljesebb közömbösséggel

viseltettek. Ezek később fogékonyak lettek vallási igazságaink iránt is. Ily módon vált egészségügyi irodalmunk evangéliumi üzenetünk uttörőjévé.

Ezen eredmény, amelyre most Isten segítségével visszatekintünk, arra buzdít bennünket, hogy a jövő évben fokozottabb erőkifejtést tegyünk. Ujabb könyveket és egyéb iratokat fogunk kiadni. Április hó folyamán teljesen elkészül Conradi testvér új könyve, az «Idők jelei». Azután Spicer testvérünk nagy munkáját: «Korunk és a világ sorsa», amely behatóan foglalkozik a jelenkori igazság legfontosabb pontjaival, készítjük sajtó alá. Tervbevetjük ezenkívül egy füzött könyv kiadását is, amely bevezetne bennünket az evangéliumok tanulmányozásába és megértésébe. Alacsony ára alkalmassá teszi arra, hogy segítségével missziómunkát fejthessünk ki szegényebb körökben. «Az Élet és Egészség» című,

havonként megjelenő egészségügyi folyóiratunkon kívül negyedévenként a vallásos folyóiratunk, az «Idők jelei» is megjelenik. Ez utóbbi különösen a gyülekezeti tagoknak akar missziómunka végzésében segítségére lenni, de azért úgy erre, mint az «Élet és Egészségre» is, előfizetéseket gyűjtenek a könyvtárak. Az aratási hálaadó

munka céljára ez évben is kiadjuk egészségügyi naptárunkat, amely jóság és szépség tekintetében nem marad az eddig megjelentek mögött.

Mindig nagyobb súlyt és gondot helyezünk arra, hogy kiadványainkat úgy tartalmilag, mint külsőleg is folytonosan javítsuk és szépítsük, hogy ne csupán a gazdag és értékes tartalom, hanem a szép külső is vonzóerőt gyakoroljon a könyvvásárló közönségre. Azt hisszük, hogy ezáltal nagy mértékben megkönnyebbitjük a könyvtárak munkáját. Ily módon kívánunk mi is részt venni abban a szorgalmas munkában, melyet könyvtárak és gyülekezeti tagok egyaránt kifejtnek. Ez év január és február havában már nagyon szép mennyiségű nyomtatványt küldtünk szét a könyvtárak és misszióegyesületek részére s így reméljük, hogy ez évben sokkal nagyobb méretű könyv és iratterjesztés történik, mint az elmúlt években.

Mindenekelőtt pedig a mi kedves testvéreink fokozottabb és buzgóbb részvételére számítunk ebben az évben.

Bizonyára a legtöbben már az elmúlt években is kivették részüket a nagy munkából, de különös örömünkre szolgálna, ha ezentúl minden egyes testvér fokozott erővel fogna hozzá az iratterjesztés áldásos munkájához.

A gyülekezeti tagok ilyirányú missziómunkájának hármas a célja, melyeknek elérésére feltétlenül érdemes törekednünk:

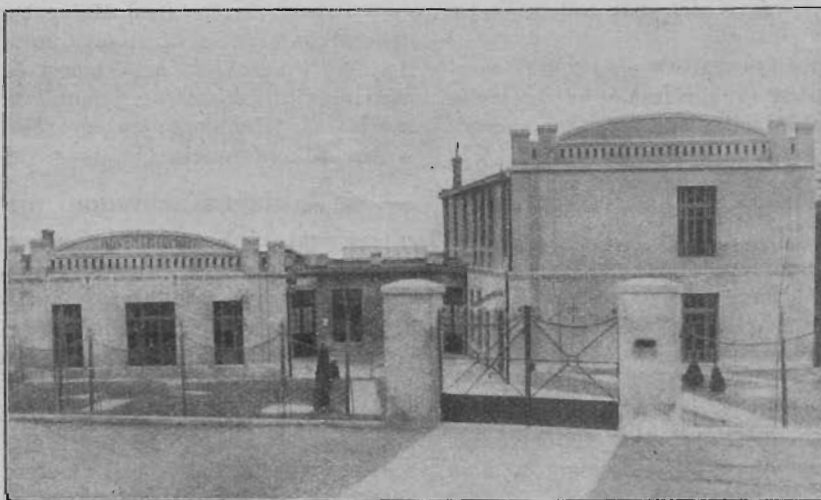
Részvenni a lelkek megmentésének munkájában.

Részvenni a gyülekezet anyagi megerősítésében.

Részvenni a kiadóhivatal fejlesztésében.

Ez által minden irányban elő-egítjük az Ur munkájának növekedését és teljes kibontakozását, miáltal az egész magyar munkát szolgáljuk. Ezenkívül személyesen is áldására lésszen minden egyes léleknek ez a munka. Már rövid idő múlva alkalmunk lésszen mindnyájunknak az iratterjesztés nagy-

szzerű munkájában résztvenni. Már közeleg a misszióhétfő. De különösen abban bizzunk, hogy mihelyt megjelenik vallásos folyóiratunk, állandó alkalmunk lesz a gyülekezeti tagoknak a missziómunkára s majd módunkban áll, hogy ezen és hasonló iratokat és könyveket nagyobb arányokban küldhessünk a különböző gyü-

Kiadóhivatalunk budapesti épülete.

lekezetekbe.

Mindenkit szívélyesen meghívunk, hogy részt vegyen ezen magasztos munkában s hisszük, hogy amennyiben minden egyes gyülekezeti tag minden tőle telhetőt megtesz, az Ur munkájának ezen ágát is megáldja gazdagon s folyó esztendő végével ismét örömmel számolhatunk be újabb nagyszerű győzelmekről és adhatunk az Urnak hálát teljes szívünkkel az elért eredményekért. Stein H.

Hirek a misszióterületekről.

Hirek Mauritiusról.

Mauritius, távol az Indiai óceánban csak egy pont a világtérképen, kiküldte első külmisszionáriusát. Mibhel atyafi és családja, a sziget szülőttei még távolabbra keletre mentek; Rodrigues szigetén kezdtek meg a munkát. A kis sziget, ahol a munka 1914-ben kezdődött, ma már munkásokat küld ki a

szomszédos területekre. Területek, amelyek eddig csak kaptak, most már adnak olyanoknak, amelyek szüksége nagyobb.

Örvendünk, hogy Isten előrelátásának jeleit láthatjuk. Szíviünk bátorsággal gondol a jövőre; jelszavunk marad: «előre folyton előre!» Mennyei angyalok mennek előttünk útat készíteni. A távoli területek gondját nem tehetjük addig le, míg az egész föld világos nem lesz az Ur dicsőségétől.

A próba.

Afrika szívében történt. Egy fehér misszionárius és fekete szolgája el lett fogva, miközben egy háborúskodó törzs területén haladtak keresztül. Most ott álltak a nagy főnök előtt, aki sokat hallott a fehér ember különös vallásáról és elhatározta, hogy e kínáló alkalommal próbára teszi őt. Megparancsolta, hogy a misszionárius és a kuruzslói versenyezzenek előtte, hogy lássa melyikük tud nagyobb csodát cselekedni.

A kuruzslók eljárták táncaikat, elénekelték szertartásos énekeiket; kiabáltak, ugráltak és habáreszelőségig fokozták szenvedélyeiket, nem történt semmi.

Azután a misszionárius térdre borult és kérte az Istent, az ő anyanyelvén hangosan, hogy nyilvánítsa ki valamiképpen hatalmának erejét; de semmi sem történt.

«Egyik vallás sem ér semmit» jelentette ki a főnök. Parancsot adott, hogy a fehér embert a falon kívül végezzék ki, a kuruzslókat pedig üzzék számkivetésbe. Az órök elfogták a misszionárius fekete szolgáját is, de midőn a főnök látá, hogy megköti őt, rájuk kiáltott: «Nem tudjátok, hogy milyen csirke szívű törzsből való ez? Bátortalanok ezek mind, mint az asszonyok és a csecsemők; nem méltó, hogy megöljétek, hagyjátok futni!»

Ekkor történt a csoda. A lig oldozták meg a fekete szolgát, az a főnök lábaihoz borult és így kiállt: «Oh hatalmas főnök, ez az ember mes terem és én szeretem őt, engedd őt szabadon majd én betöltöm a helyét, engedd, hogy én haljak meg érte. Én is hiszek Jézus Krisztusban és én emlékszem, hogy ő életét adta értem, mert szeret engem; engedd, hogy életemet adjam gazdámért, mert szeretem őt.»

«Igazán hallok?» kérdezte a főnök csodálkozva. «A gyáva törzs kutyája beszél így? Mond, honnan szereztél ennyi bátorságot?»

«Az Ur Jézus tett engem bátorrá. Én benne bizok és többé nem félek.»

Tanácsosaihoz fordulva mondta a főnök: «Ti mind ismeritek ez ember törzsét. Azoknak féltelme közmondásos közöttünk, és mégis ez ember egy hóshöz méltó szavakat szól. Az az Isten, aki így tud szíveket változtatni, beigazolta erejét. Engedjétek a fehér tanítót szabadon!»

Néhány hónap múlva a főnök és sok embere fogadta el a misszionárius Megváltóját, mint Mesterét. Valóban nincs nagyobb csoda, mint az új szív, melyet mindazok nyernek, akik Krisztushoz járulnak hittel.

Belmisszió.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

Nem szabad elfelejtenem.

hogy Isten nem vezet visszafelé menő művel;
hogy Isten nem épít meghátrálásra utat;
hogy kételkedés nem bírja a győzelem kulcsát;
hogy a hit nem számol eredménytelenséggel;
hogy Isten terve győzelmi terv;
hogy Isten legnagyobb jutalma már közel van;
hogy minden hűséges követőtől mindvégig való állhatatosság kívántatik.

A generalkonferencia őszi ülése.

Tavaly őszen Des Moinesban gyült össze a generalkonferencia bizottsága fontos megbeszélésre. Az alanti sorokban az erkölcsi és lelki élet ápolására alakított bizottság jelentését adjuk vissza szó szerint. A jelentés teljes egészében el lett fogadva a generalkonferencia bizottsága által.

A magas színvonal megtartása.

Elérkeztünk azokhoz a veszedelmes napokhoz, amelyeket az Irás előre megmondott. Lelki súlyos és erkölcsi züllöttség létezik minden oldalon. Itt vannak a Noé és Lót napjai által jelképezett napok. A kételkedés nemcsak kirívó szemtelenséggel jár-ke, hanem a keresztény név és etika álarca alatt kész befogadásra talál állítólagos keresztények szívében. Erkölcsi tisztátalanság veszélyezteti ezrek életét. A házasság élet, melyet a bölcs Teremtő létesített az otthon védelmére, mint a társadalom bástyája és a kicsapongások korlátozója, a minden igazság ellensége támadásainak céltáblája lett. Az elválások gyakran a legközönségesebb kifogásokra alapozva veszedelmes módon növekednek. Az újdivatú ruhák, amelyek befolyása lerombolja a szerénységet és tisztátalan hajlamoknak szolgálnak; világi szórakozások, bűnre és gonoszszágra csábító szellemükkel, ártalmas irodalom, hitetlenségre és tisztátalanságra csábító behízogó felhívásukkal, ezeknek szentségtelen befolyása hatja át a társadalmat, lerombolva az otthont, gyöngítve az elmét. Krisztusnak gyülekezete, ezen gonosz befolyásoktól körülveve tisztán és becsületesen kell álljon magas és szent elhívása színvonalán, hűségesen az igazsághoz és az egyszerűség, szelidség és méltóság elveihez, melyek a tiszta és szent Üdvözítő követőit jellemzik. Ezen viszonyokra és a gyülekezettel szembenéző veszélyekre való tekintettel a világon lévő összes atyafiakhoz és testvérnökhöz a következő ünnepélyes intelmeket küldjük:

Erkölcsi tisztaságról.

Felismerve azt aényt, hogy ezen mozgalom igazi tárgya egy oly népet előkészíteni, amely a

tiszta és szent Isten színe előtt megállhat az elváltozáskor és hogy ez a magas cél oly szolgálkat és vezetőket igényel, akik mélyen lelkiek és tiszták és mentek mindazon erkölcsi züllöttség foltjaitól, amelyek e gonosz kort betöltik, ezért

elhatározzuk, hogy ezen generálkonferenciái gyűlés a hetednapos adventisták felekezete nevében beszélve, ezennel félre nem magyarázható módon kijelenti, hogy mindennek ellene van, ami gondolatok, szavak vagy cselekedetek által erkölcsstenség felé hajlik és minden konferenciái és intézeti munkástól megkívánja a tiszta élet és gondolkozás elveinek figyelembe vételét, hogy ezáltal gyűlekezeteink és intézeteink olyan férfiak vezetése alatt legyenek, akiknek élete minden gáncsoláson kívül áll.

Ugyancsak ajánljuk:

1. Hogy a szolgálat tisztaságának megőrzése céljából, ott, ahol csak az egyesületi bizottság egy munkás helytelen magaviseletével kénytelen foglalkozni, arról egy írott jelentés tétessék az Unió tisztviselőinek és ugyancsak a Divízió tisztviselőinek.

2. Hogy gyűlekezeteink különös gondot fordítsanak arra, hogy tagjaink életében az erkölcsi színvonal magas maradjon; figyelemmel lévén fiatalságunk megfelelő nevelésére, igyekezzék őket megvédeni a korszak rossz befolyásaitól.

3. Hogy a gyűlekezeti fegyelem megőriztessék, ezáltal is emelve a gyűlekezet erkölcsi színvonalát.

A házasságról.

Mivel tapasztalataink arra tanítottak, hogy Isten Igéjének világos tanácsát népünknek a hitetlenekkel vagy más hitűekkel való házasságra vonatkozólag megvetve, bánat, csalódás és a hit hajótörése következik, ezért

elhatározzuk, hogy minden tapasztalt munkásunkat sürgősen felkérjük, hogy megfelelő helyen és időben adjanak ifjúságunknak a házasságra vonatkozólag oktatást, hangsúlyozván a házassági szövetség szentségét, valamint azt is, hogy mennyire

szükséges a mennyei vezetés e lényeges elhatározáskor, amely annyira befolyásolja jövő boldogságukat és használhatóságukat továbbá, hogy óvják és intseék őket a hitetlenekkel vagy más hitűekkel való házasságkötés veszélyeire.

Mozgósínházakról.

Felismerve annak szükségét, hogy minden befolyás ellen, amely a gyűlekezet jólétét és életét veszélyezteteti, egy védőgátat kell emelni; és mivel a mozgóképek és más színházak mind nagyobb veszéllyel fenyegetik az erkölcsöket és a lelki életet, sok esetben alacsonyabb színvonalra szállítva le az életet,

ezért elhatározzuk, hogy ezen gyűlés határozottan kijelenti, hogy rosszszolja a mozgósínházakban és más kétes szórakozóhelyeken való megjelenést és felhívja munkásainkat, gyűlekezeti tisztviselőinket és tagjainkat, fiatalot és öreget, hogy tartózkodjanak ezen rossz gyakorlástól.

Ruhákról.

A társadalmi, valamint a lelki élet tisztaságának egyik erős öre a szerény, egyszerű és illedelmes öltözködés. Nagyon fontos, hogy a biblia és a jövőmondás lelke által tűzött magas cél megőriztessék, elsősorban a munkások és családjaik által és ugyancsak egész népünk által.

«Az egyénnek jellemé ruhája szabásáról ítéhető meg. A finom ízlés, művelt elme, egyszerű és elfogadható öltözet választásában fog megnyilvánulni.» «Nevelés» 248. oldal.

Világos, hogy a sok hatástkereső divat és öltözködési hóbort nagy kárt okoz népünk sorában. Intve lettünk, hogy

«A divat csökkentti az értelmet és kimarja népünk lelki életét.» A pompa és hiúság vagy szerénytelenség megnyilvánulása az öltözködésben, továbbá a divat a férfiak és nők által való rosszszolgálatok követése odairányul, hogy eltörölje a világ és az Isten népe között a különbséget.

Az 1926. év „NAGY MISSZIÓ HETE“

május 16–22-ig lesz.

Kérjük testvéreinket,
hogy e héten
320 dollárt
gyűjtsenek.

„Az Idők Jelei“ új száma fog rendelkezésünkre állani és ha mindenki megteszi magáét, úgy a „Magyar Unió“ nem fog célja mögött maradni!

Ezen veszélyekre való tekintettel, komolyan kérjük összes munkásainkat családjaikkal együtt, hogy álljanak ellene a világ betolakodásának, ily módon példát mutatva a nyájnak a ruházkodásban is, kioktatva őket, mint kell alkalmazkodni az öltözetben is a reánk bízott ünnepélyes üzenethez.

Ezek után mint bizottság azon szilárd meggyőződésünket óhajtjuk kinyilvánítani, hogy az előző határozatok nem fogják elérni a kívánt célt, ha nem párosulnak mély lelki tapasztalatokkal, melyek az élet megújulását eredményezik.

Ezért kérjük népünket, hogy egyesüljön munkásaikkal a test, lélek és szellem megújult átadásában, feladatunk befejezése céljából.

káját végzi. Az Ur elhívottai ezek. Szívünk örül midőn számuk nő, de ugyanakkor aggódba nézzük és figyeljük lelki életük fejlődését vagy hanyatlását. Megállják-e a harcot, melyet küzdeniök kell? És megfelelnek-e a reményeknek, melyeket Jézus és a gyülekezet hozzájuk fűz?

Ifjuságunk 1925-ben az egész Unióban kivette részét a munkából; a konferenciákon leadott jelentésekből látszik ez. De céljainkat most újra emelni kell, a tavalyiakkal nem elégedhetünk meg; az erkölcsi, lelki, szellemi téren a misszió munkában feljebb még magasabb színvonalra kell törtétnünk, hogy legyen ifjuságunk az, aminek az Ur szánta: «Az Ur az ifjuságot segítőkezéül választotta!»

Középmagyarországi terület konferenciáján résztvevő ifjúsági egyesület.

Ifjusági osztály.

E rovatért SOHLMANN KÁROLY felelős.

Ifjuságunk elhívása.

Gondoljad el, egy évtizeddel ezelőt a fenti fiatalok még kint a világban világi módon éltek. Az arcok, melyek veled szembe néznek, más érzelmektől voltak áthatva, e kezek más munkát végeztek, ez ajkak másról énekeltek.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy ifjúsággal áldotta meg művét. Ha lelkesedésüket, szeretetüket, tevékenységüket az utolsó hármasság üzenet szolgálatába állítják, úgy megszentelt képességeik százakat, ezreket fognak Krisztus oldalára vonni!

Boldog ifjuság az, mely Jézus hívásának engedve, az alkalmat felismerve az evangélium mun-

A miskolczi ifjuság „Ünnepélyssorozata“.

A 119. Zsoltár 9. verse igen érdekes kérdést tárt az ifjuság elé. Azt kérde, hogy mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útját? Csakis a Te beszédednek megtartása által. Ez a felelet hatja át meggyőződésből miskolczi ifjuságunk szívét. Minden tagja arra törekszik, hogy a Jézushoz vezető úton mind közelebb és közelebb jusson Megváltójához. Ifjuságunk az Ur tanítványa akar lenni, és másokat is tanítványokká akar tenni,

Gyors egymásutánban több ifjúsági ünnepélyt rendeztünk, amelyen tagjaink zene, ének, szóló és karénekek számokat, szavakat, párbeszédet adtak elő. Termünk mindenkor megtelt hallgatókkal, akiknek tetszését előadásaink megnyerték.

Ifjúságunk a következő célokat tűzte ki az ünnepélyek megtartásánál: 1. A hallgatóknak vallásos szórakozást és épülést nyújtani. 2. Velük Krisztust megismertetni, előtük az igazsághoz való szeretetünkről bizonyosságot tenni és ezáltal közelebb hozni őket az igazsághoz. 3. A bevételből a hiányzó eszközöket beszerezni. A legutóbbi két ünnepély bevételét a könyvtár javára fordítottuk.

Megvagyunk győződve, hogy ifjúságunk csak úgy fejlődhetik, ha megérti azt, hogy nem csak magáért, hanem másokért is tennie kell valamit. Csoportunk Krisztus iránti szeretetéből és meggyőződéséből fakadó munkakedve már eddig is gazdag erkölcsi és anyagi eredménnyel járt. Adja az Ur, hogy az összes ifjúsági csoportokat hasonló lélek töltse be. Mindezekért az Uré legyen a hála, aki bennünk és általunk dolgozik.

Héczey Ilona

Szombatiskola.

E rovatért -Schlmann K. felelős.

Mire van szükségünk szombatiskoláinknak?

Salamon a Jeruzsálemi templom felszentelésékor

kérte az Urat, hogy távolítsa el a dögvészt, hogy adjon esőt a szárazságban, egészséget betegség idején, békét a háborúságban. Mégis úgy tetszik, hogy a legnagyobb szükségét akkor fejezte ki, midőn imája végén ezeket mondta: «És most kelj fel oh Ur Isten a Te nyugodalmadba. Te és a Te hatalmasságodnak ládája.» 2. Krón. 6, 41.

Habár minden más dolog fontos volt, mégis legnagyobb szükségük Isten hatalmának és jelenlétének imádságuk helyén való megnyilvánulása

volt. Azt hiszem, hogy mint szombatiskoláknak mindenek felett erre van szükségünk, mint az eredményes szombatiskoláknak előfeltételére. Lehet száz százalékos a jelenlét, uralkodhatik tökéletes rend, de ez nem minden, mivel ezek világi szervezeteknél is megtalálhatók, melyeknek céljai és törekvései világiak. Szombatiskoláinkban, melyeknek célja egy magasabb szellemi színvonal elérése, a földi bölcses-

ségnél nagyobbra van szükségünk. Ezen szükségünk ki lesz elégítve, Istennek jelenléte és hatalma által, amely meg fog nyilvánulni a szombatiskola terveiben és céljaiban Isten igéjének egyik legszomorúbb példázata a laodiceai gyülekezet leírása. Látszólag minden szüksége kielégítve olyannyira, hogy tagjai önmegelégedés sel eltelve, pihennek és semmire sincs szükségük; ezzel szemben Krisztus, létrejöttük és munkájuk tárgya, kint az ajtó előtt áll és kopog.

Valóban szombatiskoláink mindinkább jól szervezettek lesznek, és az üzenet előbbrevitele érdekében tett munkájuk alig értékelhető fel. Tény az, hogy az üzenet előbbreviteléhez szükséges erőforrás felét ezen osztály szolgáltatja. Ha szervezetünket

1926-ban

ifjúságunk új pályát fut.

„NYUGAT AFRIKÁ”-ÉRT

dolgozunk
és
gyűjtünk
részükre
ez évben

280 dollárt.

Tavaly ifjúságunk szép
eredményt ért el.

Az idén

újtervekhez, új fáradozások kellene,
hogy a nagy

„FEKETE FÖLDRÉSZ”

nyugati részén lakó sok
milliónyi fiatalért valamit
tegyünk.

egy gépezethez hasonlítjuk, akkor a szombatiskola ezen gépezet egyik fontos kerekét képezi. El sem tudnók képzelni, hogy mi történne akkor, ha megszűnne működni. Azonban ne felejtjük el, Ezékiel azon szavait, melyben azt mondja: «Mert a lelkes állat lelke vala bennük.» Ezék. 10, 17.

A szombatiskola főleg életmentő eszköz. A szombatiskolának rá kell eszmélni arra az eseményre, mely az emberiséget fenyegeti. Nemsokára felgyullad az utolsó világégés tüze. Valóbb és rettenetesebb lesz

eredményében mint akármilyen mai szerencsétlenség. Ha ezt a veszélyt minden szombatiskolai tag felismeri, akkor ezen lélekmentő osztály magára fogja vonni a világ figyelmét. Bizonyos mértékben már napjainkban igaz lett ez, mert százak és ezrek kérdezik csodálkozva, hogy miként tud ily kicsiny csapat ilyen nagy munkát végezni? A mi válaszuk ez: Mivel szombatiskoláink látomást nyertek a világ szükségletéről és a közelgő veszedelemről. Imádkozzunk, hogy megértsék azon idő rövidségét, amely a lélekmentésre még rendelkezésünkre áll. Még sokakat kell kikapni a tűzből, mint egy égő üszköt; lehet hogy egyesek félre értik buzgalmunkat és nem látják a nagy munkát, amelyet mégis el kell végeznünk! Bizzunk Istenben és higgyünk feladatunk fontosságában és mondjunk Pállal: «Mindenre van erőm Krisztus által, aki engem megerősít.»

Woodman J.

Könyvárusítás.

E rovatért WICKLEIN ALFRÉD felelős.

Isteni vezetés.

«Az Ur az én pásztorom, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön nyugtat engem és csendes vizekhez terelget engem. Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért.» Zsolt. 23, 1—3.

A jó Isten ma is ép oly csodálatosan vezeti népét, mint ahogy a zsoltárost és hajdan a pusztában vándorló népét vezérelte.

Mögöttünk vannak immár a konferencia áldásos napjai s eggyel több okunk van arra, hogy szívünk a legmélyebb hálától legyen áthatva Istenünk iránt.

Teljes joggal vonatkoztathatjuk a konferencia napjain az adventi népre azt, amit Pál apostol mondott az efézusiakhoz intézett levél 4. részének 4., 5. és 6. verseiben: «Egy a test és egy a Lélek, egy az Ur, egy a hit és egy a keresztség, egy az Isten és mindeneknek Atyja.» Sőt még ennél többet is. Isten maga vezérelti népét és különösen azokat, akik személyesen szolgálatában állanak s oltalmazza őket a romlott és fonák világ ezernyi veszedelmei között.

Ezt bizonyítja az a sok lélekemelő tapasztalat és élmény, melyeket Isten gyermekei mennyei Atyjukkal tettek.

Egy O. nevű könyvárusító testvérünk elbeszélte, hogy mily sok bajjal kellett megküzdenie egy városban, ahol dolgozni kezdett. Ki akarták utasítani a városból. Ez éjjel álmában a város melletti mezőn állott és azzal volt elfoglalva, hogy a földön a gazt gyomlálta. Midőn O. testvérünk felébredt álmából, azonnal tudta, hogy mit kívánt vele az Ur ezen álm által közölni, amiben azon

tény is megerősítette, hogy amidőn bibliáját kinyitotta, tekintete Jeremiás próféta könyvének azon részére esett, ahol ez nagyon megírva:

«És kinyujtá az Ur az ő kezét és megilleté számat és monda nékem az Ur: Imé az én ígémet adom a te szádba, lásd én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj.» Jer. 1, 9. 10. O. testvérünk Isten segítségével tovább folytatta munkáját ezen helyen s ma már mindenki által láthatók fáradozásainak eredményei.

B. testvérünk egy másik városban kezdett el munkálkodni. Egy lelkész megkülönböztetett ellen-szenvvel viseltetett irányában és naponként prédikált ellene a templomban. B. Testvér nem tett egyebet, minthogy csendben imádkozott az Urhoz s tőle kért segédelmet és sikert. Az ellenséges lelkészt nemsokára szélhűdés érte, ajka megbénult, úgy, hogy többé nem tudott beszélni s nyolc nap mulva meghalt. Könyvárusunk nyugodtan folytatta munkáját, sokan hallották általa az igazságot s ma már egy gyülekezet van ebben a városban.

Hasonló tapasztalatról számol be Smith W. D. testvérünk az Ujhebridákról: «Az ellenség itt egészen másképp dolgozik, mint odahaza. Otthon hamis tanok segítségével igyekeznek őket megtéveszteni és az igazságtól távoltartani. Itt ellenben megöléssel fenyegeti az igazság híveit. Mélyen megilletődve láttuk azon lelkének végtelen bátorságát, kiket legutóbb céltáblájául választott ki az ellenség gyűlölete. Egy ember, aki a sziget egyik részében elfogadta a keresztyénséget és másokat is arra buzdított, hogy példáját kövessék, missziós tevékenysége közben több ízben volt kénytelen töltött fegyverek előtt állani. Ám az Ur minden veszedelemből csodálatosan kimentette életét. Az a törzsfőnök, aki parancsot adott lelövetésére, másnap hirtelen meghalt. Lehet, hogy azért engedte ezt meg az Ur, hogy mindazok féljenek, akik hozzá hasonlóan akartak cselekedni. Sokan azt gondolják, hogy halála isteni büntetés volt, amiért ellentállott az Ur munkájának.

Megkérdeztem a mi bennszülött testvérünket és a nála lévő ambrymésiai tanítót, hogy vajjon nem féltek e, mikor a töltött fegyverek csöve reájuk volt irányozva s midőn úgy látszott, hogy véget ért földi pályafutásuk? «Nem, nem, mi nem féltünk, hangzott egyöntetű feleletük, miközben arcukról leolvashattuk azt a végtelen, Istenbe vetett bizalmat, melyet szavakban kifejezni nem tudtak.»

Egy németországi könyvárusító a következőket írja: «Nyolc évvel ezelőtt volt egy barátom, kivel később minden ok nélkül megszakítottam az érintkezést. Midőn azonban egy évvel ezelőtt adventista lettem, elhatároztam, hogy ezen régi barátommet felkeresem, de a dolog soha sem sikerült.

A könyvárusítás folyamán azonban találkoztam ezen barátommal s abban a pillanatban, midőn

megláttam, azonnal világosan láttam, hogy ezen lelket az Urhoz kell vezetnem. Ma a közöttünk lévő barátság sokkal szorosabb, mint bármikor volt s barátnóm már alámerítkezett. Így szól az Ur: «Az én gondolataim nem a ti gondolataitok s a ti utaitok nem az én utaim.» Ésa. 55, 3.

Oh, szívlelj meg a zsoltáros szavait, a 4. zsoltár 4. versében: «Tudjátok meg, hogy Isten csodálatosan vezérelti jámborait!» (Az alapszöveg egy verzió szerint.)

*

Speranza testvér a következőket írja Olaszországból: «Csak néhány szót akarok írni Russo testvérről, akit az utolsó napokban avattam be a könyvadás technikájába. Az igazságot a «L'Araldo della Verita» című nyomtatvány olvasása által ismerte meg, melyet neki Bosco könyvadásos testvérünk adott el. Russo ezen nyomtatványt azért vásárolta meg, hogy olvasása közben magát az olasz nyelvben gyakorolja, mert lakóhelyén csak az albánok nyelvét beszélik.

Midőn már némi előrehaladást tett az olasz nyelvben, úgy, hogy mindent megértett, amit csak olvasott, érdeklődése felébredt azon igazságok iránt is, melyeket a könyvecske tartalmazott. Először tehát a városba, hogy felkeresse a könyvárust, aki neki a könyvecsket eladta s midőn fellelte, megvett tőle egy olasz bibliát és az összes olasz nyelvű traktátokat. Ettől fogva rendszeresen felkereste Bosco testvért, hogy oktatást nyerjen tőle azon dolgokról, melyeket a tőle vásárolt könyvekben olvasott.

Néhány hónappal később már a szombatot is megtartá s ezzel felkeltette feleségének és rokonainak ellenszenvét irányában. Ezek kitagadták s felesége nem akarta lakásába beengedni. Ismerősei és barátai is mind kigúnyolták, ám ő hűség maradt s az utolsó két esztendő folyamán sokakat az igazsághoz vezérelt. Most mint könyvárus kívánja magát teljesen az Urnak szentelni, hogy földijeinek is megvigye az igazság üzenetét. Peldájából is láthatjuk, hogy a jó Isten mily gyakran használja fel a nyomtatott betűt arra, hogy általuk számos lelket nyerjen meg országának. Megvagyunk róla győződve, hogy Isten áldása mindig nagyobb és nagyobb mértékben árad ki azokra, akik buzgón és hittel terjesztik az igazságot tartalmazó nyomtatványokat.»

A béna üzenete.

Strahle testvér, ki a Távol-Kelet divíziójának osztálytitkára, a következő érdekes koreai tapasztalatáról számol be:

«Tizenhét évvel ezelőtt egy koreai egy szemébe dobott traktát talált. Azonnal felvette s annak ellenére, hogy olvasni nem tudott, mégis állandóan magánál hordta azt. Midőn visszatért hazájába, neki adta azt Kim Twan Tacknak. Kim testvér elolvasta a traktát és tartalmát közölte mindazokkal, akik körülötte éltek.

Később egy könyvárus könyveket adott el neki. Kim testvér több fejezetet tanult meg betéve ezekből a könyvekből s úgy érezte, hogy neki is meg kell tartani azokat az igazságokat, melyeket ezen könyvek hirdetnek. Azóta híven megőrizte az isteni parancsolatokat.

Kim testvér teljesen béna. Szívet elszorító látvány őt menni látni, de faluja őt azért igen nagy tiszteletben tartja, mert nagyon okos és komoly ember s roncs teste nagyszerű lelket zár magában. Ő vezeti kisded gyülekezetünket, mely falujában van.

Midőn hegyek között fekvő kis falujában meglátogattam, elbeszélte, hogy milyen boldog, mert az Ur igen nagy mértékben megáldotta fáradozását. Ez évben is egy egész családot nyert meg az igazságuk. Egyetlen kívánsága, hogy minél hasznosabb munkát végezhesen az Urért. Megkérdeztem, rincs-e üzenete népünk számára. Néhány pillanatig elgondolkodott, majd így szólt: Igen nagy felelősség hárul azokra, akik ezen igazságot ismerik. Mindazoknak, akiknek egészséges testük van, ezen üzenetet küldöm: siessetek az üzenettel! Figyelmetessétek az embereket, hogy az Ur csakhamar eljő!

Bizonyára mindnyájunknak meg kell szívlelni ezen szegény bénának hozzánk küldött üzenetét. Tényleg igen nagy felelősség hárul azon lelkerekre, akik az Urnak a jelen világhoz küldött üzenetét ismerik.»

Wicklein A.

Második perzsiai gyülekezetünk.

Két heti kocsizás és hajózás után, az égető nap sugaraitól süttetve, megérkeztünk Enselibe, ahol szívélyesen fogadott Niewert testvérnő. A városka közel fekszik a Kaspi-tengerhez. Sajnos, Niewert atyafinak Teheránba kellett hirtelen utazni. Mielőtt megérkeztem volna Enselibe, a hajón egy utassal beszélgettem, kitől megkérdezve, ismer-e egy bizonyos Niewert urat, azt válaszolta: «Oh igen, ő egy nagyon tevékeny misszionárius; mindenki ismeri őt.»

Megtudtam, hogy ő minden szombaton tartott házában összejöveteleket, amelyekre barátait és szemszédait meghívta. Egy időben többen tartották a szombatot, de mivel nem jött prédikátor, kettő kivételével elcsüggedtek és feladták az igazságot. Az egyik őt, a másik két év óta várta a keresztiséget.

Miután néhány látogatást tettünk, megkezdtük a naponkénti összejöveteleket. Szerencsétlen-ségünkre a nyár legforróbb időszakában voltunk. Enseli éghajlata tikkasztó, úgy hogy az emberek sokat fürdenek, hogy lehűtsék magukat. Törökül beszéltem a bennszülöttek kedvéért. Az idegenek-

nek pedig oroszra lett fordítva. Tolmácsom nagyon gyengén beszélt oroszul, ez akadály volt főleg oka annak, hogy hallgatóim száma sosem volt több 25-nél. Többen jöttek rendszeresen és végül is az igazság mellett foglaltak állást.

Egy este az előadás után az asztal sarkán egy papiros feküdt, rajta orosz nyelven a következő szöveg:

«Mivel prédikálása nekünk kellemetlen, huszon-négy órát adunk Önnek a város elhagyására, ha nem távozik, megöljük. Aláírás: Az anarchisták egy tagja.»

Néhány tagunk azt ajánlotta, hogy távozzak azonnal. Mások azt mondták, hogy jelentsem az esetet a bíróságnak; de végül elhatároztuk, hogy a cédulát visszatesszük az asztalra és egyáltalában nem vesszük tekintetbe. Még tíz napig maradhatam, mindennap előadást tartva. Senki sem zavart bennünket.

Augusztus 9 én a tengerparton négy új lelket kereszteletem meg, arcukon az öröm és hit kifejezésével. A következő szombaton megszerveztem hat taggal Perzsia második gyülekezetét.

A következő szerdán útnak indultam egy kis teherhajón. Alig haladtunk nyolcvan kilométert, midőn éjjeltájt olyan vihar lepett meg bennünket, hogy a tenger hegyekké és völgyekké változott. Hajócskánk ide-oda hanykolódott; néha úgy tetszett, mintha már elnyelné a tenger. A motor hiába dolgozott, nem bírt előrehaladni a rettenetes széllel szemben. Az asszonyok jajgattak, a férfiak Alabhoz kiabáltak segítségért.

A legénység kidobálta az árút, hogy az életét megmentse. Én belenyugodtam az életbe vagy halálba, habár éreztem, hogy munkám Perzsiában csak most kezdődött. Ezen gondolatokkal magamra húztam a ponyvát és aludtam reggelig. Hat órai borzalmas vihar után ott találtuk magunkat a kikötő előtti öbölben, ahonnan az este elindultunk. Boldogok voltunk, midőn lábunk újra szárazföldre ért.

Egy héttel tovább tartózkodtam Enseliben. Közben legnagyobb örömünkre megérkezett Niewert atyafi. A következő szombaton felszenteltük őt gyülekezeti vénnek. Az Ur közel volt hozzánk.

F. F. Oster.

Halálozás.

Kiss Vilmosné testvérnőnk, dunaharaszti gyülekezetünk tagja az Urban elhunyt. Testvérnőnk egyideig a könyvárusításban munkálkodott, de betegsége megakadályozta ennek folytatását. A gyászbeszédet alulírott tartotta Jel. 14, 13. alapján kb. 300—400 főnyi közönség előtt. Reményünk, hogy kedves testvérünket viszontlátjuk a feltámadás dicső hajnalán.

Michnay László

Árjegyzék: Érvényes 1926 április 1-től.

A titok felfedezve, kötve	110,000 K
Gond. Krisztus h. beszédéről, füzve	50,000 «
« « « vászonköt.	80,000 «
A Jézushoz vezető út, füzve	40,000 «
« « « vászonkötésben	70,000 «
A jó angyalok szolgálata, füzve	30,000 «
« « « kötve	40,000 «
A világ reménye, füzve	40,000 «
Bibliai tanító	40,000 «
Spiritizmus és halhatatlanság	30,000 «
Az Idők Jelei (folyóirat)	7000 «
Krisztus szenvedései	3500 «
Krisztus ismét eljön	3500 «
Ujtestamentomi nyugalomnap	2000 «
Ezeréves birodalom	2000 «
Kibetűzött írás	2000 «
Jézust akarjuk látni	2000 «
Isten útjelzői	2000 «
Világóra	1500 «
Közel van-e a világ vége?	1000 «
Keresztény boldog reménysége	1000 «
Hinni vagy vélekedni	1000 «
A holtak állapota	1000 «
A világosság fiai	1000 «
Énekeskönyv, vászonkötésben	80,000 «
Tapasztalatok, papirkötésben	40,000 «
Egészség és jólét, vászonkötésben	75,000 «
Gyermekész, kötve I.	60,000 «
« füzve I.	30,000 «
Fénysugarak az élet útján, kötve	50,000 «
Az egészség titka	2000 «
Élet és Egészség (folyóirat)	7000 «
Bibliai lecke 32 oldal	6000 «
Evangéliumi munkás	5000 «
Idő és munka	6000 «
Arany levelek csomagokként	3000 «
Misszió block	8000 «
Szombatiskolai napló	5000 «
Falimondat egész nagys.	10,000 «
« « «	8000 «
« szombatnap	10,000 «
Kártyák bibl. felirással	1500 «
Diakónus könyvecske	6000 «
Tized boríték	200 «
« cédula	50 «

DIAKÓNUSOK KÖNYVE megjelent. Alkalmas bejegyzésekre és nyilvántartásra. A könyvecske különös utasításokkal van ellátva. Megrendelhető a kiadóhivatalnál.

Ára: 6000 korona.

Felelős szerkesztő: MICHNAY LÁSZLÓ

Kiadja:

H. N. ADVENTISTÁK MISSZIÓ-TÁRSULATA
MAGYARORSZÁGI UNIO